

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 4. februar 2019
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Camilla Marta Giordano
Sagsnr.: 2019-0030-1909
Dok.: 972719

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 275 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. januar 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Anders Aagaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 275 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at pårørende til et offer for en forbrydelse bliver informeret når gerningsmanden m/k til en forbrydelse, der har dræbt deres familiemedlem, bliver løsladt eller er på uledsaget udgang?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at der ved lov nr. 412 af 9. maj 2011 blev indsat en ny bestemmelse i retsplejelovens § 741 g om forurettedes muligheder for at blive underrettet, når gerningsmanden kommer på fri fod. Justitsministeriet har i den nævnte bekendtgørelse nr. 1134 af 13. oktober 2017 fastsat nærmere regler om underrettningsordningen, jf. retsplejelovens § 741 g, stk. 3.

Det følger således af retsplejelovens § 741 g, stk. 1, at der i visse sager kan ske underretning af forurettede, efter dennes anmodning, om tidspunktet for den dømtes første uledsagede udgang.

Det fremgår af forarbejderne til retsplejelovens § 741 g, at bestemmelsen gennemfører de anbefalinger, som Arbejdsgruppen om en styrket indsats over for ofre for forbrydelser afgav i 2010.

Formålet med underrettningsordningen er at afhjælpe den psykiske belastning, som det for nogle ofre kan være at leve i uvished om, hvornår gerningsmanden atter er på fri fod.

I den forbindelse har arbejdsgruppen overvejet den nærmere afgrænsning af underrettningsordningen, herunder om der skal ske underretning, hver gang den dømte får udgang.

Det er således anført i forarbejderne, at en sådan ordning efter arbejdsgruppens opfattelse for det første ville være uforholdsmæssigt ressourcekrævende, idet der kan være tale om ganske mange udgange med forskellige formål. Desuden tilsiger hensynet til gerningsmandens privatliv, at der ikke underrettes om dennes færden i højere grad, end hensynet til offeret kræver. Hensynet til offeret indebærer navnlig, at offeret skal kunne være forberedt på, at der er indtrådt en ny situation. Når offeret således har en forventning om, at gerningsmanden er i gang med at afsone sin straf, vil offeret være uforberedt på et møde og bør derfor kunne underrettes om, at der gives til-

ladelse til uledsaget udgang. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at denne ændrede situation kun opstår ved den første udgang, og at hensynet til offeret ved de følgende udgange ikke gør sig gældende i tilsvarende omfang, hvilket er baggrunden for, at der underrettes i forbindelse med den første uledsagede udgang.

Spørgsmålet om underretning har således været genstand for nøje overvejelser forud for vedtagelsen af den gældende ordning, og der er i den forbindelse fundet en balance mellem en række modsatrettede hensyn.

På den baggrund finder jeg ikke umiddelbart grundlag for at ændre den eksisterende underretningsordning.